

Hvussu mangar tungur hevur »Dimmalætting«?

Fleiri ferðir og aftur nú skrivar »Dimmalætting«, hvussu harmuligt tað er, at teir, sum landinum stýra, ongan arbeidssplán hava og einki gera til frama fyri okkara land og fólk. Um »Socialin« og onnur blöð sigur »Dimma« hesi orð: »De har noteret sig, at »Dimmalætting« hertil har bemærket, at en sådan politik burde have været fastlagt allerede ved indledningen til det mellem folkeflokken og sambandspartiet i sin tid indgående samarbejde. Men dette er kun en gentagelse af en saglig kritik, som blev rettet mod de to flertalspartier allerede ved samarbejdets indgåelse og var medvirkende til, at »Dimmalætting« fra første færd beklagede samarbejdets indgåelse«. Jú tað er rætt, at »Dimmalætting« við tað sama vísti seg at vera harmfull yvir, at sambandsmenn hövdu gingið saman við fólkaflokkinum, serliga við tað, at tað Landsstýri, ið tá sá dagsins ljós, einki program hevði, einki mál og einki mið at stevna fram ímóti. Men nú eru trý ár farin, og mangt er skift aftur og fram síðan tá. Landsstýrið við ongum arbeidsspláni hevur einki gjørt, men »Dimmalætting« hevur eftir förimuni roynt at verja Landsstýrið kortini. Landsstýrið setti uppskot um at stedga havnagerðini, »Dimmalætting« tagdi, meðan sambandsmenn við fólkaflokkinum framdi hesa landsskaðilligu gerð.

»Dimmalætting« tagdi, tá ið studningurin til vegir og til viðlíkahald av vegum varð minkaður niður í nærum einki. »Dimmalætting« veit, at óll uppdyrkan er stedgáð, tí eingin studningur er veittur, men hevur »Dimmalætting« skrivað nakað um hetta. Ella mótmælti »Dimmalætting«, tá ið miðjótollurin varð lagdur á neyðsynjarvörur? Nei, hin gamla fortaldi, at tann peningur, ið innkom skuldi verða nýttur til at lækka á øðrum vörum við. Men talaði »Dimma« nakað, tá ið Landsstýrið við sínum 15 mannavaldi avtók tann lovaða studningin og beindi peningin til heilt nakað annað t. d. til stuttleikaferðir og annað tilfiki? Nei, tá tagdi hin gamla. Ella mótmælti hon, tá ið ógiftir fiskimenn mistu lønarviðviðbótina og forskotið fall burtur? Nei, hin gamla royndi at fortelja fólk, at alt tað, sum Landsstýrið gerð, er gjørt av góðum hjarta.

Men nú ganga vit ímóti lótingsvali, og tí er tað soleiðis, sum »Dimma« sigur, at »Dagblaðið« er begyndt at sukke efter en mere fast konstruktiv politik, og at »Dimmalætting« hertil har bemærket, at en sådan politik burde

have været fastlagt allerede ved indledningen til det mellem folkeflokken og sambandspartiet indgående samarbejde, og hin gamla leggur nýggja plátu av sama slag á grammofonina og syngur við einglaródd fyri veljarunum hesi fögru orð: »Dimmalætting er rede til at gå ind for at udbygge Færøerne erhvervsmæssigt, socialt og kulturelt«. Vit kunna kanska hugsa, at »Dimmalætting« meinar hetta, men tað sær bara so lögið út, at hon samstundis verjur menn, sum gera beini tvörturimóti tí, sum »Dimmalætting« heldur vera gagnligt fyri okkara fólk og land.

Vit eru nú í tí seinasta árinum,

sum hetta Landsstýrið hevur at sita, og tí átti »Dimmalætting« at rist í teir, sum har sita við 15 mannavaldi og skunda undir teir at gera tað, sum »Dimmalætting« sigur, at hon er »rede til at gå ind for at udbygge Færøerne erhvervsmæssigt, socialt og kulturelt«. Men ger »Dimmalætting« tað? Nei, hon ger nakað heilt annað. hon loypir á okkum, tí vit vilja hava Lögtingið saman at gera nakað til gagns fyri okkara land og fólk, og hon verjur teir sum ikki vilja hava tingið saman fyrr enn onkuntíð næsta ár. Hvi ger hon tað? Jú hon hevur tvær tungur í minsta lagi — kanska fleiri. Men leingi man hetta ikki fara at lata seg gera, tí nú hugsí eg, at fólk duga at siggja, hvat ið eru tórn orð og lyftir, og hvat ið er verunleiki.

J. H. Danbjørg.

SKEMDARGREIN MÓTI EINARI WAAG

I seinasta blað segði Einar Waag, at tað, ið Kristian Djurhuus og mál-gagn hansara, Dagblaðið, hövdu lagt settu ríkisumboðsmannin Elkær-Hansen undir at hava sagt við P. M. Dam, tá ið hann leitaði sær tekniska hjálp í samband við uppskotinum um loysn av læknatrætuni, var ósatt. (Hvat viðv. hesum skuldsetingum um, hvat ríkisumboðsmaðurin skal hava sagt, vísa vit til frágreiðing frá P. M. Dam í blaðnum í dag.)

Týsdagin kom Dagblaðið við einum skemdarálopi á Einar Waag, einari skemdargrein, ið valla finnur sín líka í föroyskari blaðskrivning. Fyrst verður Einar lagdur undir at »bryggja í krókunum«. Líka mikið, hvat Dagblaðið meinar við frekari kann tað valla sigast. Dagblaðið víð her eyðsæð gera Einar til heinleiðis lygnara, samstundis fáa fólk at trúgva, at hann sum eigari av landsins størsta ölvirki, »bryggjar í krókunum«, men sjálvt um Dagblaðið nú roynir at smíðja hegnisliga lygnir, vil tað aldri eydnast tí og Kristian Djurhuus við teirra lítla og kvikliga minkandi áliti at reingja verðuleikan.

Síðan kemur Dagblaðið við einum frekligum álopi á Einar Waag í samband við marshallánið, ið hann eins og so nógvir aðrir hava fingið úr Danmark. Sum starvsmaður í statsministerinum hevur Elkær-Hansen serstakliga havt föroysk mál um hendir, m. a. eisini viðgerðina av marshallálinum. Sostatt hevur hann eisini verið við til at veitt Einari stuðul. Skemdarliga ger nú Dagblaðið tað til eitt »esilspark« móti Elkær-Hansen, at Einar hevur váttað, at tað, ið lögmáður og mál-gagn hansara, hava lagt hann (EH) undir at hava sagt, er ósatt. Teir, ið uttan nakrar krókvegir hava fingið lán úr Danmark skulu tíga — tað er Dagblaðsins moralur. At Dagblaðið, aftaná allar syndagerðir fólkaflokksoddana, skal tora at koma

fram við tilíkingum, er óhoyrt frekt. Ella hava teir gloymt alt? Hvat um hini blöðini gövu fólkaflokksins oddamonnun og Dagblaðnum somu viðferð?

Einaferð kallaði Dagblaðið Kr. Djurhuus: *hin svartasta av öllum sambandsmonnum*. Nú ger sama blað seg til mál-gagn Kr. Djurhuusar og sprænir eitur fyri at verja ósannindi hansara.

Uppsøgnin í A. T.

Neyðarsmenn, ið einki vita sær til umberslu fyri Kjölbrots hemsýnsleysu uppsøgn av trúgvum tænar, ið kanska eftir hansara politiska heysi ikki hevði rættan lit, enn at leypa á P. M. Dam fyri A. T.s stjórns uppsøgn av personálinum har.

A. T.s uppsøgn var ikki diktera av stjórans ella driftsráðsins lysti til at »avskedigja« uppá grátt papír, men einans tí virkið varð lýst

til »konkurs«.

Vegna kreditoranna rætt kundi hvørki stjórnin ella nakað driftsráð geva eitt oyra meiri í lön ella lóna ein tíma longri enn avtalur við ásetanina ella galdandi lóg sigur — í öllum tilfelli lá tað ikki hjá driftsráðslimunum, men hjá stjóranum at syrgja fyri, at tann neyðuga uppsøgn fór fram á rættan hátt.

Afturat hesum er at siga, at P. M. Dam als ikki kom at taka endiliga stöðu hvørki til uppsagnarfrestin ella annað, tí hann varð av politiskum móttöðumonnunum tvín gaður úr allari ábyrgdandi stöðu í A. T., tá ið stovnanin av nýggja A. T. fór fram. Nýggja A. T. yvirtók öll rættindi og allar skyldir hjá gamla A. T. harundir skyldina at veita uppsagda starvsfólkunum sín rætt. Tað man vera so, at bæði hitt nýggja A. T. og tað persónálið, ið virkið ikki hevði arbeiðið fyri av nýggjum, vóru samd um, at rætturin skuldi avgera starvsfólksins rættindi og hvat ið rættsliga kundi forsvarast viðvíkjandi uppsøgn í einum trota búgvi sum A. T.

Starvsfólkið í A. T. veit, at eingin heitari enn Dam bardist ímóti at A. T. varð tvingað til uppsøgnina.

KUNNGERÐ

Av tí at bert 2 kandidatlistar eru innkomnir til fólkatingsvalið hin 8. oktober 1953 við Johan M. F. Poulsen, lærara av Strondum, fyri sambandsflokkinn og Peter Mohr Dam, lærara av Tvøroyri, fyri javnaðarflokk Föroya, eru hesir vorðnir limir av fólkatinginum danska uttan val og hava tí av valstýrinum fingið valbrøv síni útflydd.

Fólkatingsvalið, ið varð lýst at verða tann 8. oktober 1953, verður sostatt avlýst.

Fyri valstýrið:

A. Egholm.

Barnabøkur

STUDENTAFELAGSINS

eru hentar, fittar, góðar og altíð vælkomnar gávur

Gevið børnun-

um hesar bøkur

SYSTIR OG EG

PEIK

FERÐ GULLIVERS TIL PINKULANDS

Seinri í heyst kemur ein nýggj barnabók á föroyskum máli frá Barnabókagrunni Studentafelagsins.

TAKIÐ VÆL ÍMÓTI BARNINUM. TÁ TAÐ BIÐUR UM LOYVI TIL AT KEYPA EINA BARNABÓK Á FÖROYSKUM MÁLI

Keypið og lesið föroyskar bókmentir!